

Előfizetési árak:

helyben, házhoz bordva:

Egész évre	16 kor.	— fill.
Fél évre	8	—
Negyedévre	4	—
Egy óra	1	34
Egyes szám ára		8 fillér.

Vidékre, postán küldve:

Egész évre	18 kor.	— fill.
Fél évre	9	—
Negyedévre	4	50
Egy óra	1	50

PÉCSI FIGYELŐ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik naponként este 6 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Pécs, Mária-utca 1. sz. első emelet.

Kéziratot

vissza nem adunk

Hirdetések a legutányosabb árrban számítottak. Nyitási tér sora 60 fillér.

A földmivvelésügyi tárca.

Pécs, 1902. március 13.

A földmivvelésügyi budget tárgyalására került immár a sor. A szóradatnak az a folyama, mely a költségvetés általános tárgyalásánál szinte a gátakat is túllépte, mely a belügyi tárca költségvetésének tárgyalásánál sekély mederben folydogált: vajjon a földmivvelésügyi tárca budget vitájában dagadni, vagy apadni fog-e? — Követni fogja-e az előző évek érdektelen, lanyha vitáit, vagy az általános helyzethez méltóan nagyobb jelentőségénél, nagyobb súlyánál fogva tud-e majd nagyobb érdeklődést is kelteni, mint az előző évek vitái.

Mert mennél tovább haladunk a koral, az általános mivveltséget illetőleg, mennél jobban emelkednek kulturszükségleteink, annál jelentőségtejjesebb, annál életbevágóbb lesz annak a termelési tényezőnek helyzete, melytől és mely után az ország lakosságának legnagyobb része él. Ez a termelési ág pedig nálunk a mezőgazdaság. Sokkal nagyobb kizárólagossággal, mint bárhol másutt, — bármely termelési ág — Nálunk a népesség háromnegyedrésznél több mezőgazdálkodással keresi kenyerét s a másik egynegyedrész is az országfönntartó eme termelési ág után él. Mennél kevésbé haladtak párhuzamosan mezőgazdaságunkkal iparunk és kereskedelmünk, a megszapordott szükségletek nagyobb tömegét mennél inkább kellett mezőgazdaságunk még nagyobb megterhelésével, általa kielégítenünk, annál nagyobb gondot kell fordítanunk ennek a termelési ágnek fönntartására és fejlesztésére.

Sok dilettáns, közönyös és hanyag mágnás miniszter után mezőgazdasági ügyeinket a sors Darányi kezeibe tette le. Logikus okoskodásával, éles ítélő képességével, erős szorgalmával, egy adag jóakarattal és sima modorral nem volt nehéz Darányinak nagyobb sikereket elérnie, mint elődeinek. Igaz, hogy őt a viszonyok is jobban szorították a tevékenyebb munkásságra, igaz, hogy őt irigyek, ellenesei kényszerítették erre a nagyobb munkára; de eltagadhatatlan tény az, hogy az ő regimje alatt a magyar földmivvelésügy érdekében több és jobb intézkedések történtek, mint ő előtte.

Azonban az, hogy az ország gazdái működésével eddig meg voltak elégedve, az, hogy az az elégedettség meg most is tart, nem menthetik föl a törvényhozást és nem menthetik föl most sem a bírálathoz, de egyben kötelességének gyakorlásától. Darányi munkásságát nem szá-

bad kis kaliberű elődei munkásságához mérni, hanem meg kell állapítani: tárgyalása és költségvetése keretében, valósággal tett-e annyit, a mennyit tennie lehetett, tehát tennie kellett is. És ha a törvényhozás vitája elé vágva ez alkalommal magunk akarunk mezőgazdaságunk ügye és a miniszter munkássága fölött szemlét tartani, azt azon tapasztalat alapján tesszük, hogy a törvényhozás a bírálathoz jogáról önként lemondott, a bírálathoz kötelezettségének meg nem felelt. A földmivvelésügyi budgetvitákat az tette érdektelenné, laposakká és unalmasakká, hogy a törvényhozás a kritizálás kötelessége alól kibujva, a khinai mozgófejű babák módjára, mindegyre csak jóakaróan bölintgett a miniszter felé.

Magunk is elismerjük, sőt méltányoljuk is Darányinak sok irányban hasznos munkásságát, de mégis szükségesnek tartjuk tevékenységének néhány mulasztására és néhány hibájára is rámutatni az által, hogy a mezőgazdaság egyes ágainak helyzetét vesszük vizsgálat alá.

Az, hogy gabonánk kevés termelt, az időjárásnak egyedül nem tudható be, vagy legalább is egyedül annak betudni nem volna szabad. Mert annak az Ázsiából származott fatalizmusnak, mely szerint „az Isten a gazda“, a modern agrar-tudomány előtt mind jobban kellene tágitani. Csak hogy épen a mi népünk, a mi kisgazdánk oktan, rabló és mégis koldus gazdálkodásukat nem akarjuk függetleníteni az időjárástól. Nézzék meg a miniszter és a törvényhozás a mai parasztagdálkodást és hasonlítsák azt össze az öt év előtti, vagy az ötven év előtti gazdálkodással és abban a változásoknak, a javulásnak elenyésző csekély jeleire fognak akadni. — A mezőgazdasági szakösmeretek terjesztésének még szélesebb körben, még nagyobb intenzivitással kell történnie, mint eddig.

De hasztalan termel a magyar gazda belterjesebben, több és jobb terményt, a míg az értékesítés mai akadályai elhárítva nincsenek, nehézségein nem könnyítenek, addig a megjavított termelés sem lesz képes nagyobb jövedelmet is adni. Rossz árakkal és bizonytalansággal küzd a gazda buzájának, borának, állatjainak és mindenféle termékeinek értékesítésénél ez idő szerint. Egyetlen megoldásnak látszik ezen a téren a közraktári intézménynek az állam nagyobb segítségével való létesítése.

És itt van az az eminenter fontosságú kérdés: a gazdák hitelügye. Rajtuk itt már csak széles alapú és mélyreható állami akció segíthet, mint a hogy

azt Bartha Ödön a pénzügyi bizottságban kifejtette. De jelzőlog hitelen kívül a terményzalog hitel intézményére is ki kell terjedni.

A földmivvelésügyi budget tárgyalásánál nagy és sürgős kérdések várnak még megoldást. A telepítés ügye új, az eddiginél nagyobb eredményeket biztosító alapon folytatandó. Az állami birtokok parcellázása nagyobb mértékben viendő keresztül. A hitbizományok kérdése megoldásra vár. A tagosítási törvény alapelvei meghatározandók lesznek. A szociálpolitikai törvények száma a szükséghez képest még növelendő. És ezeken kívül is még számos más mezőgazdasági kérdéstről kell fölvilágosítást kérnie, kell nyilatkoznia majd a törvényhozásnak.

Nem hihetjük, hogy a képviselőház a megszokott felületen, könnyelmű módon tárgyalja le az idén is a földmivvelésügyi költségvetést. A bejutott agrárius képviselők, a megnagyobbodott és megerősödött függetlenségi párt kell, hogy komolyan, szakszerűen vegyék bírálathoz alá a földmivvelésügyi tárca minden tételét, a mezőgazdaság minden megoldásra váró kérdését. Nem varjuk és nem óhajtjuk a miniszteri és a miniszterelnöki beszédek önzönvité: nem várjuk és nem óhajtjuk, hogy az agrar—merkantil béka-egér harc újból kitörjön: a mezőgazdaság minden részletére, a miniszter ténykedésének minden fázisára tárgyilagos, igazságos és szakszerű bírálathoz óhajtunk és várunk.

B—r.

Március idusa.

Pécs, 1902. március 13.

Ötvennégy éve lesz annak, hogy az ország sziveben elhangzott a nagy szó; ötvennégy éve lesz, hogy az akkori ifjuság egy magasztos eszmétől áthatva, egy nemes cél megvalósítását tűzte ki maga elé, de nem frázisokkal, hanem ifjai erővel, hévvel és lelkesedéssel indult a tettek mezejére. Hogy milyen eredménnyel, azt magyarázni fölösleges, hisz ma is élvezzük annak gyümölcsét.

Minden magyar, s nem magyar szív bámulta vasakarátukat s veszélyes vállalkozásukat. A hazaszeretet hatalmasan felcsapó lángjait nem volt képes elnyomni sem az erőszak, sem zsarnokoskodás. E nap hatalmas forduló pontot képezett hazánk történelmében. Parancsszóra kinyitak a börtönök, felpattantak a bilincsek, a rabszolgaság, a lenyűgözés korszaka mintegy bűvös varázsszóra letűnt s helyébe feltűnt a szabadság hajnalhasadása, melynek verőfénye bevilágított egy egész országot s a magyarnak jobbát kardjához vezényelte, hogy vele szerezzen érvényt a kiadott jelszónak: Szabadság! Egyenlőség! Testvériség! Milyen gyönyörű három szó! És mindehhez, ha még elhangzottak a Talpra magyar-

gyújtó strófái, csodáljuk-e, ha nem volt fia széles e hazának, kinek nem szólt volna szívéhez az ifjuság harci rivalgása s a ki megállhatta volna tétlenül nézni a szabadságért való küzdelmet? Hogyne, hisz a megjövendőlt »szébb kor« volt kilátásban, a melyet milliók sóvárogva vártak.

Oh, Ifjuság! elsősorban nektek, nektek köszönhetjük az elnyomatás korszakának leűntét. Nektek, mert Ti voltatok a mi Mózsesünk, akik kivezettek bennünket Egyiptomból. Nektek szenteljük tehát ezt a napot. Minden magyar ember ápolja az emlékezeteket s kiben a hazájához való ragaszkodás s szeretetének csak egy cseppje is létezik, kell, hogy szívében örök emléket, szebbet s dicsőbbet minden szobornál, állítson, mely a ti neveteket s dicső tetteiteket hirdeti, míg magyar lesz e földön. Dicső nevetek minden betűje eltörölhetetlenül be van vésvé szívünkbe és az élni fog örökké.

S ha voltak is emberek, a kik ezt a szent napot velünk feledtetni, emléket elhomályosítani akarták s egy más napot akartak velünk ünnepeltetni s így kegyeletünknek s a Ti dicsőségetek arculcsapását tervezték, azért áldott a ti emlékezetetek s március 15. dike a magyar nemzet ünnepe leszen s nem fogja ennek emlékét kitépni sem »liberális« felfogás, sem osztrák inspiráció! A jövőben is ez a nap lesz ünnepünk s ezt semmi, senki, de még az erőszak sem tépheti ki keblünkől.

Oh hova tűntél szép idő, a mikor az Ifjuság harci kiáltása felvillanyozta az egész országot? Hova tűntél, te szép idő, mikor az ifjuság volt vezető eleme egy egész nemzetnek, a mikor az ő példájukat követték a népek százazrei?

Egy ország létében 50 év igen rövid idő! Mégis ez alatt az 50 év alatt annyira változtunk, annyira elkorcsosodtunk, hogy míg az előtt az Ifjuság lelkesedő tüze, harci hangulata, hazája és embertársai iránt táplált lángoló szeretete vezette apáinkat a küzdelembe, addig a mai ifjuság legfőlebb a chantant kávéházakba vezetne bennünket, ott megvédelmezni nyelvünket.

Változik az idő, változtak az emberek. De ennyire az idők még sem változtak. A mai ifjuság is lelkesül minden szépnek, minden jónak, nemesnek és lélekemelőnek — ellenkezőjéért. Idejét inkább a kártya- és tekeasztal mellett tölti el, ide fecseleli el kevés erejét, ahelyett, hogy azt magasztos eszmék keresztülvitelére tartaná fenn. — Hja, változtak az idők — változtak az emberek.

Kiváncsi vagyok, ha most hangzanék el a »Talpra Magyar«, ifjuságunk kész volna-e olyan gyorsan kardot ragadni, mint a — botot?

De ne panaszkodjunk most, az emlékezet a nemzeti ünnep közeldtével, hanem szenteljünk néhány órát azoknak, akik nekünk küzdöttek, nekünk éltek és érettünk haltak. Legyen áldott emlékezetük! Igyekezzünk azt nemcsak a mi keblünkben dicsőíteni, hanem oltuk be azt gyermekeink, unokáink és dédunokáink szívébe is, hogy ha a jövőben veszély fenyegetné e bércecs-völgyes hazát s újra ha elhangzanék a »Talpra magyar«, utódaink a dicső ősökre gondolva új erőteremtésnek ennek megvédelmezésére!

L. L.

Hirek.

Pécs, 1902. március 13.

Találka.

(Megtörtént bohózat.)

Budapesten, a Lipótvárosban jóízű történetet mesélnek egy urról, aki kicsi híján önmagát csalta meg. Történt pedig a dolog a következő módon: X. urnak tenger dolga között alig jutott idő a szerelemre s öt évi házasság folyamán csak a házi tűzhely egy-

formaságban volt része, amibe hamarosan bele is unt. Üzlete ablakából látta csak az élet forgatagának amaz apró szenzáció t, amelyekkel a szép nem fűszerezi a mindennapi szürkeséget. Üzlete a főváros egyik igen élénk pontján van, ahol gyakran találkozót ad egymásnak két emberi lény, olykor ismeretlenek, akiket az apró hirdetések bogoznak össze holmi édes kalandra. Ezek a megfigyelések X. urat valósággal felvillanyozták és sóhajtozva leste ablakából, milyen boldog némely ember s milyen szépek a nők. Sóhajtozott, aztán gondolt egyet s másnap már benn diszlett egyik olvasott hirlapban az apróhirdetése: szerelem kerestetik. Két nappal később finom kézzel írott levelet hozott X. urnak a posta.

«Bizom a diszkréciójában s ezért kérem várjon meg szombat délután 3 órakor a Vigszinház előtt. Ismertető jelem; fehér szegfű a kezemben...»

Szombat délután X. ur alig tudta kivárni a három órát. Lázás lelke megittasult a remélt gyönyörűségtől s fántáziájában már elképzelte az édes részleteket. Mint járatlan ember ilyes dologban, nem csekély gondal tépelődött a köszöntés, a megszólítás formája fölött, s nagy zavartan indult a boldogító utra, a Vigszinház elé. Természetesen korán jött s fürelmetlenül mérte lépteivel a széles aszfaltot. Minden közelgő hölgy megdobogtatta a szívét; de egy sem állott meg s egyiknek a kezében sem volt a sokat jelentő fehér szegfű. Egyszerre — X. ur nagyon megdöbben — siető léptekkel jó feléje a tulajdon felesége.

— Teringettét, gondolta magában; de akkorra már ott volt az asszony.

— Hát te nem vagy az üzletben? — kérdi X. asszony meglepetten.

— Oh, egy kis dolgom van itt... Várok valakit.

— Vettem észre. Kétszer mentem el a tulsó oldalon; már negyed órája látlak. A dolog nagyon gyanus, barátom...

X. úr szeme egyszerre csak megakadt valamin s a fejében átvillant egy gondolat. A felesége kezében pompás fehér szegfűcsokor diszlett, a melyet az asszony mosolyogva szorgolgatott, olykor körültekintett a jövő-menők között.

— Hab! Most azonnal jössz velem haza! Mindent tudok!... kiáltott a férj.

Néhány ember megállt mellettük a felkiáltás hallatára.

— Az eszed ment el? — védekezett az asszony.

X. ur a felesége elé tartotta a levélkét s nem éppen szelid hangon magyarázta meg a szörnyű valót. Az asszony azonban egyre csak kacagott, ostobának nevezte a férjét; majd ő maga vette át a szót, még hangosabban a férjét vádolva hűtlenséggel, melynek élő bizonyossága ime a levél. Ő maga tiszta minden büntől, néhány szál szegfű csak nem lebet bizonyosság józanul ítélő ember szemében!...

X. ur most egy barátjától a másikig futkos tanácsért és felvilágosításért, vajjon a felesége maskor is tett-e ilyet? Csak egy dolog üt szegfűt a fejébe, a levél írása: rendes írás helyett nyomtatott betűket utánczolt az óvatos levélíró.

Napirend 1902. március 14-én.

Naptár: péntek, márc. 14. — Róm. kath. Matild. — Prot.: Matild. — Görög-kel.: (márc. 1.) Eudokszia. — Zsidó: Veadar 5. — Nap két 6 óra 1 perckor; nyugszik 5 óra 46 perckor. — Hold két 8 óra 12 perckor reggel; nyugszik 11 óra 19 perckor éjjel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hideg idő, éjjeli fagy, elvéve csapadék várható.

Keresk. és iparkamara ülése délután 3 órakor saját helyiségében.

Színház: »Szegény Jónathán«, operett.

— (Királyi kitüntetések.) A király a Pécs környékén tartott hadgyakorlatok alkalmával teljesített buzgó szolgálataik elismerésül *Waniss Sándor*, pécsi járási főszolgabírónak a Ferenc József-rend lovagkeresztjét; továbbá *Kálmándy József*, pellérdi körjegyzőnek és *Foki János*, Görcsöny község bírájának a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

— (Pécsváros közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta március havi rendes ülését a városháza közgyűlési nagytermében báró *Fejérváry Imre* dr. főispán elnöklété alatt. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy Imre*, polg. *Trober Aladar* dr. főjegyző, *Tichy Ferenc* dr., tb. főjegyző, *Nendvich Andor*, árvaszekei elnök, *Fekete Mihály*, tiszti főügyész, *Dragonescu Dóme* kir. pénzügyigazgató, *Csizmadia Géza* másodaljegyző, *Szeregy József* dr., *Aidinger János*, *Krasznay Mihály*, *Egry József*, *Erreth János*, *Kindl József*, *Maleter Rudolf*, *Záray Károly* dr., *Pleininger Ferenc*, *Jobst László* dr., *Szuly János*, *Déván Ottó* dr. kir. ügyész, *Cirer Elek* dr. tiszti főorvos, *Kovácsfi Kálmán* főmérnök, *Salamon József* kir. tanfelügyelő és *Miksik Ákos*, kir. állatorvos. A bizottság a referensek ügyeit és az évi jelentéseket tárgyalta s az ülés 12 órakor ért véget.

— (Egyhavi akta.) A polgármester jelentette ma a városi közigazgatási bizottság ülésén, hogy a városi közigazgatási központ iktatóba a múlt hóban összesen 3113 ügydarab érkezett; ezekből elintéztetvén 2587, a folyó hóra áthozatott 526 ügydarab. Rendőrkapitánysági ügydarab volt 950; ezekből 697 intéztetett el s maradt a folyó hóra 253 ügydarab. Kihágási ügy volt 950; a mikből 819 elintéztetvén, a folyó hóra áthozatott 131. Bűnügy volt 346, a melyből e hóban folyamatban van 49 ügy. Ipari igazolvány 13; igazolójegy 15; cseledkönyv 52 adatott ki. Letartóztatott 155 egyén; ebből kötött utlevéllel 84, kísérettel 12 toloncoltatott el. Vidékről érkezett 897 utas. A községi bíróságnál 405 ügy közül megszűnt 25, letárgyalatott 360; a folyó hóra áthozatott 20 ügydarab. A bányatelepi községi bíróságnál 29 ügy közül elintéztetett 19; megszűnt 7; folyamatban van 3 ügy. Utadóban befolyt 8684 kor; 605 koronával több, mint a múlt év hasonló időszakában.

— (A Pécsi általános munkásbetegsegélyző pénztár) 1902. március hó 16-án (vasárnap) délután 2 és fél órakor a városháza közgyűlési termében tartja XXXIV. évi rendes közgyűlést. A gyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Felügyelőbizottság jelentése; a zárszámadás és a mérleg beterjesztése és a fölmentvény megadása. 3. Az igazoló-választmány tagjainak, 4. a felügyelő-bizottság tagjainak és a békeltető-bizottság tagjainak megválasztása.

— (A Petőfi-Kör) március 16-án (vasárnap) este a Nagy Vigadoban rendezi március idusa alkalmából hazafias ünnepélyét. Az ünnepélyt nyitány vezeti be s ezután Petőfi költeményeiből szavalnak; *Róthmüller Mór* a »Talpra magyar«-t, *Löwy Samu* a »Vén zászlótartó«-t és *Papp Gyula* a »Munkácsi rab«-ot. *Braun Anna* az »Áldás« című verset adja elő, *Piros Béla* a »Magyar nép«

ciműt szavalja. A honvéd bucsuját előadják *Heilman József* és *Krisztics Virginia*.

— **(Évi jelentések.)** A városi közigazgatási bizottság mai ülésén olvasták fel az egyes miniszteriumokhoz a múlt évi közigazgatási életről intézendő jelentéseket. Sorba kerültek a miniszterelnök, a belügyminiszter, a pénzügyminiszter, a kereskedelmi miniszter, földművelési, a vallás- és közoktatásügyi, az igazságügyminiszterhez és a honvédelmi miniszterhez felterjesztendő jelentések. Egyike sem foglalt valami fontosabb javaslatot magában, mert szigorúan a törvényben előírt kérdőpontok szerint szerkesztettek. Épen ezért eme jelentéseknek ily alakban semmi praktikus hasznuk nincs s *Záray Károly* dr. ez alapon indítványozta is, hogy egyrészt a közigazgatás egyszerűsítése, másrészt a praktikus célszerűség szempontjából irjanak fel a kormányhoz ez évi jelentések tartalmának megváltóztatása, egyszerűsítése s mégis fontosabbá tétele iránt. De hát akkor elsősorban magát az erre vonatkozó törvényt kellene megváltóztatni s épen ezért a bizottság egyelőre csak azt rendelte el, hogy jövőre a jelentéseket a polgármester küldje meg minden bizottsági tagnak, hogy azok eleve tanulmányozhassák a jelentéseket s esetleges javaslataikat idejében megtehessek.

— **(A pécsvárad-szederkényi ut)** ügyében tegnap a főispánnál járt küldöttségéről tévesen irtuk, hogy azt *Simonfay János* is vezette, mert a mint értesülünk *Simonfay* nem is vett részt a küldöttségben.

— **(Adóügyek a városnál.)** A királyi pénzügyigazgató jelentése szerint, melyet a városi közigazgatási bizottság mai ülésén előterjesztett, a városi adópénztárnál a múlt hó folyamán egyenes adóban 129.400 korona folyt be, míg a múlt év február havában csak 119.502 korona volt a bevétel, az adóbefizetésnél tehát 9.898 koronát kitevő javulás mutatkozik. — Kiterjeszkedett a pénzügyigazgató jelentése az adókivetési munkálatokra is, a melyek rendben folynak, csak a házbéradó kivetésnél okoznak nagy nehézségeket a helytelen adóbevallások. A külvárosok háztulajdonosai legnagyobb részben helyesen vallották be bérletjövödelmeiket, de a belváros leglorgalmasabb utcáiban lévő házakról tett bevallásoknak több eseteiről már megállapítható volt, hogy jövödelmeltitkolás történt. Még számos eset áll nyomozás alatt, a melyekben a bevallott bérjövödelm nem áll arányban a bevallott összeggel s a mennyiben ezeknél a valóságos jövödelmet nem sikerül a pénzügyi közegeknek minden kétséget kizárólag megállapítani, a pénzügyigazgató indítványozni fogja, hogy a közigazgatási bizottság ezek vizsgálatára küldjön ki a saját kebeléből egy, a viszonyokkal ismerős szűkebb körű bizottságot. A rosszhiszemű eltitkolások miatt mindenestre meg fogja indítani a pénzügyigazgató a kihágási eljárást.

— **(Elrabolt öt forint.)** *Bohrer Mari* fiatal varróleány ma reggel kint járt a Ráth-telepen és ott öt forintot kapott a hazavitt ruháért. Mikor a városba befelé tartott, egy fiatal, 22—23 éves egyénnel találkozott, a ki látván kezében a pénzt, hozzá ugrott és kiragadván azt, elfutott a réteken át. Senki sem járván arra, a rabló eltűnt s a kis varróleány sirva jött be a városba. Az esetről

értesített rendőrség megindította a nyomozást a rabló után.

— **(Élet és halál.)** A város közigazgatási bizottságának mai ülésén *Cirer Elek* dr., tisztii főorvos jelentette, hogy a város közegészsége a múlt hóban a kedvezőtlen időjárás dacára is elég kedvező volt, a köz-tisztaság állapota azonban — különösen az országutakon és a külvárosokban — nagyon silány s száraz időben óriási por, esős időben pedig föreketlen sártenger borítja az utakat. A kórházak betegforgalma ötvennégygyel emelkedett, mert míg januárban 924, addig februárban 978 beteg volt a kórházakban és pedig a városi közkórházban 839, az irgalmasokéban 47 és a bányatelepiben 45. A város területén élve született februárban 98 egyén; 46 fi és 52 nő, kik közül 81 törvényes, 17 törvénytelen volt. Meghalt 65 és pedig 42 fi és 23 nő; a születések száma tehát 33-mal múlja felül a halálozásokat. A legmagasabb kort az elhaltak közül egy 89 éves koldusasszony érte el. Halva született 9 fiú és 6 leánygyermek. Házasság 52 kötött. Rendkívüli haláleset kettő fordult elő és pedig egy esetben rablógyilkosság, egy esetben pedig baleset folyt.

— **(Becsapott színházbajárók.)** Tegnap este nagy tolongás volt a színhazi pénztárnál s ez alkalmat felhasználta egy vállalkozó ifjú s összeszedett többtől hét forintot, hogy majd ő vesz nekik jegyet. A pénzzel azután megszökött. Mire a becsapott károsok fejelentésére a rendőrség elfogta, már el is lumpolta a hét forintot. Most ül.

— **(A bor-vásár megnyitása.)** A Pécsen tartandó borvásárt vasárnap, folyó hó tizenhatodikon reggel 8 órakor nyitják meg a Nemzeti Kaszinó földszinti helyiségében. A borvásár rendező bizottsága tegnap este 5 órakor tartotta a városháza közgyűlési termében *Erreth János* orsz. képviselő elnöklete alatt utolsó ülését, melyen bejelentették, hogy eddig 4037 hektóliter bort jelentett be mintegy negyvenöt kiállító a borvásárra. A földművelési miniszteriumtól a borvásárra leérkezik dobokai *Dobokay Lajos*, miniszteri osztálytanácsos és *Rác Sándor*, a miniszteriumhoz berendelt vincellériskolai igazgató. A miniszter rendeletéből a borvásáron jelen lesz dr. *Könyöky Lajos*, fiumei fővegység is. A borvásár vasárnap történendő ünnepélyes megnyitására a bizottság meghívja a megyéspüspököt, a főispánt, a törvényhatóság s az állami hivatalok fejeit. A borvásárra a kiállítandó borok szombaton délelőtt 9—12 szállítandók s azokat *Kim Gispár*, *Radócsay Imre*, *Stern Károly* és *Nagy László* bizottsági jegyzőből álló bizottság veszi át. A borvásáron a bort nyolc csinos leányzó fogja árúsítani, még pedig: *Göbel Mariska*, *Magyar Lucika*, *Bradics Juliska*, *Mihálovics Mariska*, *Német Rozika*, *Hart Mariska*, *Meizner Annuska* és *Szabó Teruska*, kik nemzetiszín jelvényeket viselnek. «Pécsi borvásár, 1902.» felirattal.

— **(A somogy-szabolcsi bányabérlet adója.)** Már a nyolcvanas években nagy harc folyt a körül a kérdés körül, hogy a pécsi székesegyházi uradalom somogyi és szabolcsi kőszénbányáinak bérlete után kivetett adó hol fizetessék. Akkor a székesegyházi uradalom is, meg az érdekelt községek is azt kérelmezték, hogy a bérlet után kivetett adó azokban a községekben fizetessék, a hol a kibérlet kőszénbányák fekszenek s így ezen

állami adó után járó községi pótdadó is az illető községek javára essék. A pénzügyi közigazgatósági bíróság azonban az alsófoku hatóságok határozataival egybehangzóan kimondta, hogy az adó Pécsen fizetendő, mint a hol a jövödelmre jogositottnak székhelye van. A székesegyházi uradalom ebbe bele is nyugodott, noha Pécsen több községi pótdadót fizet, mint a mennyit a községekben kellene fizetnie. Somogy és Szabolcs községek azonban most újra szőnyegre hozták ezt a kérdést, kérve a székesegyházi kőszénbányák adójának hozzájuk való csatolását s a pénzügyigazgatóság határozatát, mely őket kérelmükkel elutasította, megfelebbezték a közigazgatási bizottsághoz. Pécs város közigazgatási bizottsága ma foglalkozott ezzel az ügygel s a felebbezést elutasította, mert ebben a kérdésben már a legfőbb bíróság határozván, az itélt dolgot képez, melyet újból felmelegíteni nem lehet.

— **(Rablógyilkosság a Madarász-malomban.)** A Madarász-malomban *Nürnberg Hermann* ellen elkövetett rablógyilkosság ügyében a rendőrség újra felvette a vizslatot. Maga *Vaszary Gyula* főkapitány folytatja most a vizslatot s remélhetőleg olyan eredményre jut, ami legközelebb világosságot derít e titokzatos ügyre, melyet legutokzatosabbá a büntény elkövetése után nyomban toganatosított vizslatnak ama váratlan fiaszkója tett, hogy a gyanuba vett *Szabó Józsefet* az ügyészség szabadlábra helyezte. Az újra felvett vizslat ismét *Szabó* ellen folyik, aki ma egész nap kihallgatáson volt a főkapitány előtt.

— **(Eljegyzés.)** *Bleyer Gyula* Budapestről eljegyezte *Kuttner Ernesztint* Dombóvárról.

— **(A közkórház köréből.)** A város közkórházi nagybizottsága ma átiratban tudatta a városi közigazgatási bizottsággal, hogy a közkórháznál üresedésbe jött kórházi irnoki állásra a polgármester *Hetinác Antal* nevezte ki. A közigazgatási bizottság az átiratot tudomásul vette.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegyében fekvő *Büssü* községben a febr. hó 17-re esett, de elmaradt országos vásár helyett március hó 18-án pótvásár tartassék.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru ifj. *Bánfusz József*, dóbróközi illetőségű, budapesti lakos, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel *Banfira* magyarosította.

— **(A pénztárvizsgálatok utóhangja.)** A *Fangler István* miniszteri kiküldött ellanörzése és báró *Fejérváry Imre* dr. főispán elnöklete alatt a városi pénztárban a múltévi november közepén kezdett s ez évi január 5-én befejezett vizsgálatról szóló jelentést ma olvasták fel a város közigazgatási bizottságában. A bizottság a jelentést dr. *Záray Károly* indítványára a főispánnak szavazott köszönet mellett tudomásul vette.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizszolgáltató képességéről a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége tojó hó 13-án reggel 6410 köbméter.

— **(Tűz a vidéken.)** Tegnapelőtt este 6 órakor *Komlón* az állomási épülethez közel, *Engel Adolf* és fiai tulajdonát képező istálló kigyuladt és porrá égett. A mellette levő lakház teteje is lángot fogott, azonban ezt sike-

rült a tüstől megmenteni A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— (A posta, távirida és távbeszélő statisztikája.) A magyar posta és táviridaigazgatás évenként megjelenő kiadványait a kereskedelmi miniszter egy új nagyobb terjedelmű statisztikai művel szaporította. Az eddig kiadott posta, távirida és távbeszélő statisztika, amely a posta és távirida berendezésekről, a különböző fajú küldemények és közlemények forgalmáról és ezeknek alakulásairól országrészek, vármegyék és igazgatósági kerületek szerint való részletezéssel ad képet, továbbra is megmarad. Az új kiadvány a most most említett országos posta- és táviridastatisztika ezt mintegy kiegészíti, miután az egyes posta, távirida és távbeszélő hivatalok forgalmáról, berendezéseiről, személyzetéről stb. nyújt részletes felvilágosítást. A kiadvány fontos és érdekes adatokat ad az ország egyes városainak, vidékeinek e részbeni állapotáról és fejlődéséről s így nemcsak a postaigazgatás, hanem a közigazgatás és a tudományos kutatásnak, amely az ország egyes vidékeinek állapotát kívánja felderíteni, becses anyagot nyújthat.

— (Az új kereskedelmi miniszter beköszöntője.) Horánszky Nándor a következő leiratban értesítette a törvényhatóságokat hivatalba lépéséről: „Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi március hó 4-én kelt legfelsőbb elhatározásával a m. kir. miniszterelnök ur előterjesztése alapján engem kereskedelemügyi m. kir. miniszterre méltóztatott legkegyelmesebben kinevezni. Midőn ezt a törvényhatósággal közlém és tudatnám, hogy a kereskedelemügyi miniszterium vezetését tényleg átvettem, fölkérem egyszersmind a törvényhatóság közönségét, hogy miután a jelenlegi közgazdasági és kulturális viszonyok egészséges fejlesztése érdekében a törvényhatóságok kezdeményezése, közreműködő és támogató tevékenységére van szükségem, engem a reám váró fontos és közérdekű feladatok megvalósítására irányuló törekvésben hatáskörén belül támogatni sziveskedjék. Budapest, 1902. évi március hó 7-én. Horánszky s. k.» Hasonló leiratot intézett az új miniszter a kereskedelmi- és iparkamarákhoz is, melyben reményét fejezi ki, hogy a kamarák önkéntes, buzgó, sőt önfeláldozó támogatásukkal segítségére lesznek hazánk ipari és kereskedelmi érdekei egészséges, párhuzamos és összhangzatos fejlesztésének munkájában.

— (Visszaélés vasuti munkásjegyekkel.) A vasutak részéről már több ízben merült föl panasz az iránt, hogy a munkások részéről használható igazolványokat, a melyek őket kedvezményes vasuti díjtételek igénybevételére jogosítják, más egyének is kiváltják, vagy pedig a munkások engedik át a jegyeiket s ezzel a vasutakat károsítják. A belügyminiszter most az alispánok útján utasítja a községi elöljáróságokat, hogy igazolványt csakis olyanoknak adjanak ki, a kiket az a főnálló szabályok értelmében megillet s figyelmeztessék a munkásokat, hogy az igazolványok átengedése büntetés terhe alatt tilos.

Táviratok.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőházi mai ülésén Reich Aladár bajai képviselőt, miután a mandátuma ellen a kuriához beadott kérvényt visszavonták, végleg igazolt képviselőnek kijelentették.

A földmivvelésügyi tárca költségvetéséhez a mai ülésen a költségvetés ellen Benyovszky Sándor gr. és Major Ferenc, mellette pedig Leidenfrost László és Károlyi Sándor gróf beszélték. Utóbbi a vidéki hitelszövetkezettel foglalkozott s kívánta, hogy az osztrák-magyar bank közvetlenül adjon nekik pénzt.

— **Az autonomiai küldöttség a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma fogadta a kath. autonomiai kongresszus küldöttségét. Szapáry Gyula gróf, elnök beszéd kíséretében a kongresszus által elfogadott szabályzatot átadta a királynak, a ki válaszában kijelentette, hogy meleg érdeklődéssel és élénk figyelemmel kísérte a kongresszus működését. A szabályzatot megfontolás tárgyává teendő és jelentéstétel végett kiadja a magyar kormánynak. A küldöttség a király választását élénk éljenzéssel fogadta.

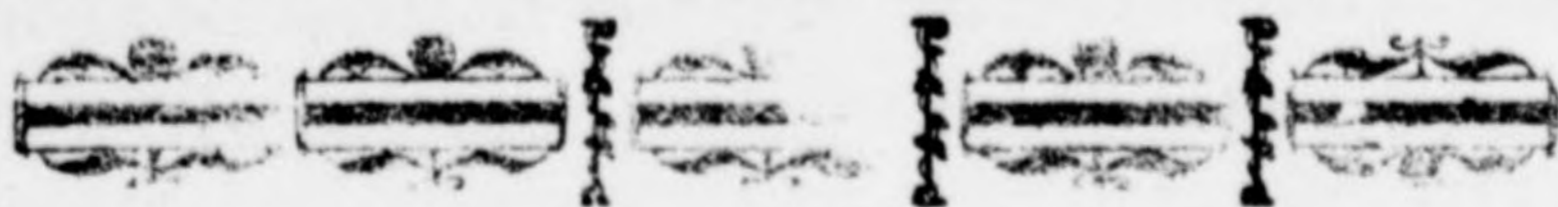
— **Tolsztoj állapota.** A („Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pétervárról írják, hogy Tolsztoj Leó, a nagybeteg regényíró, állapota hirtelen rosszabbra fordult.

— **A tasnádi mandátum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szemere Miklós tasnádi mandátumát a királyi Kuria ma tárgyalta. A választása ellen a kérvényezők a vesztegetés, itatás etetés vádját emelték.

— **Az athéni követ a miniszterelnöknél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Barlovác, athéni követ volt budapesti szerb konzul, Sándor szerb király barátja, ma Széll Kálmán miniszterelnök nál látogatást tett.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
Segédszerkesztő
HONTHY ISTVAN.

Hirdetések.

Vincelléri állást

keres e szakma minden teendőiben jártas

ügyes, fiatal, családos ember.

Bővebb tudósítás nyerhető Vörös József vincellérnél (Rácváros, Ország-ut 2. szám alatt.)

KERDL LAJOS

(ezelőtt *Berecz Károly*)

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
Pécsett.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát mindennemű fűszer és csemege-cikkekben a bőjti idejére u. m.:

EMENTHALI
GORGONZOLA
SZTRACHINO
ROQUEFORT
TRAPPISTA
IMPERIAL
ROMADOUR
PUSZTA DORY
LIPTAI
KÁRPÁTI GROJI

sajtók

ANGOLNA
SZÜZ HERING
HOLLANDI HERING
" PACOLT "
OROSZ HAL
SZARDINIA
PISZTRÁNG
THUN HAL
SZARDELLA
ASPIK HERING
SZARDELLA CSIGA
SPROTNI MARINIROZVA
FÜSTÖLT PICKLING
PRINCESS HERING

halak

Egyedül csak nálam kapható a valódi

Sziciliai cognac,
mely különösen betegeknek orvosilag van ajánlva.

Naponta friss

GRAHAM-kenyér
gyomor bajosoknak.

Erreth-féle
asztali- és
pecsenye-borok.

